

“Dil, bu toplumun ortak derdidir”

“Bu derdin devası da, birlik içinde ve üst düzey eğitimle bu konuya yaklaşmaktır. Biz, dertleri ortak olan bir toplumun onun için başarıyoruz.”

Dil ve Edebiyat derneğinin genel başkanı Ekrem Erdem, yardımcılarından derginin genel yayın yönetmeni Recep Garip ve editörü Mehmet Kâmil Berse, geçen bir yılın muhasebesini yapmak için bir araya geldiler. Bu güzel sohbet, siz okurlarımız için kulak misafiri olduk:

EE: Sevgili arkadaşlar, iki yıl kadar önce dil sevdamızın coşkusuyla, bizimle hemdert olan arkadaşlarımızla bir araya gelerek derneğimizi kurduk. Söylenecek çok sözümüz vardı; bu sözleri artık dost sohbetlerinden çıkarıp toplumla paylaşmanın zamanı gelmiş de geçiyordu. Bunun için bir araya gelmiştik, bunun için bir adım öne çıkmıştık. Eğitimi-eğitimsiz, her kesimden insanın dikkatini, farkına varmadan yaptığımız dil yanlışlarına çekmeliydik.

RG: Başkanım, tam bu noktada, yapacağımız faaliyetlerin ilk halkası olan seminerlerimizi başlattık. Adını “Cumartesi Toplantıları” olarak kayıtlara düşürdük. Böylece her biri alanında uzman kişilerin, bilgi ve birikimlerinin dinleyicilere kazandırılmasına vesile olduk. Şükürler olsun ki, bu niyetimiz artarak hedefini büyütmeğe başladı. Bir yıl gibi kısa bir zamanda kırk dört toplantıyla, devamlı artan dinleyici sayısı ile İstanbul’da ses getiren bir toplantı zemini oluştu.

MKB: Söylenecek sözümüz o kadar çoktu ki, merkezimizdeki İsmail Gaspıralı Toplantı Salonu’na sığmadı. Halkayı genişleterek daha geniş kitlelere ulaşmamız gerekiyordu. Bugün teknoloji sayesinde sözleri kayda alabiliyoruz; ancak geleneksel yapısından dolayı, yazılı kültürü daha çok önemseyen bir milletiz. Yani söz, kâğıda düştüğü andan itibaren tarihe yazılıyor. Ondan değil midir ki, tarihe “Dil ve Edebiyat Dergisi” başlıklı bir sayfa açarak dergimizi çıkarmaya başladık. Bu devrin başlangıç tarihi 1 Ocak 2009’du, dilerim bizden sonraki kuşakların devralacağı bir bayrak yarışı gibi yüzyıllarca sürsün.

EE: Doğru söylüyorsun Kâmil Bey, çok uzun müzakereler sonucu bu karara varmadık mı? Bu işi üstlenirken amacımız, zoru başarmanın ne kadar değerli olduğunu kanıtlamaktı. Daha yolun başında gözü korkan bazı arkadaşlarımız, dergi altı aylık veya üç aylık dönemlerde çıksın demedi mi? Sayfa sayısını azaltmayı önerenler de oldu. Bütün bunlara rağmen dergimizi aylık olarak bir yıldır çıkarıyoruz; gerek tasarımı, gerek muhtevası açısından muhatap olduğum tüm kesimlerden tebrikler alıyorum. Çalışmalarımızı izleyen her dil sevdalısı, “Niye ben bu çalışmada yokum?” diye hayıflanıyor; hem kendisine, hem de bana dergi adına ne yapabileceğini soruyor. Çünkü dil, bu toplumun ortak derdidir; bu derdin devası da, birlik içinde ve üst düzey eğitimle bu konuya yaklaşmaktır. Biz, dertleri ortak olan bir toplumun onun için başarıyoruz. Mehmet Bey, geçen sayıdaki editör yazınızda bir mısra vardı

“Derdin şifa oluşu zahirde aşının varlığı iledir,
Manevî hâllerde ise ‘derd’ insanın hızıdır”.

MKB: Evet başkanım, Niyazi-i Mısri ne güzel söylemiş; bu dert, bizi hızlandırıyor.

EE: Toplumun bilgilendirmek için okullar üniversiteler açabilirsiniz; ama bilinçlendirmek, sivil toplum kuruluşlarının işidir. Bizim derneğimiz kuruluş maksatlarımız doğrultusunda her gün geçmiş günden daha fazla azim ve gayretle toplumu bilinçlendirme faaliyetlerine devam ediyor ve edecektir. Ben bunu görüyorum.

RG: Doğru söylüyorsunuz başkanım. Geriye dönüp baktığımızda,

“Bunları biz mi yaptık, bu yollardan biz mi geçtik?” diyorum. Geçen sene Kâmil Bey’le, Hakkı Devrim’le söyleşi yapmaya gitmiştik, -bugün gibi hatırımda- “Ben bu yola çıkmalı altmış yıl oldu, yol boyunca çok kişiler

gördüm, bugün yoklar, yoruldular, bıktılar, başaramadılar, inşallah siz başarısız” demişti. Bu sözlerin üzerinden bir yıl geçti. Bakıyorum da, çok güzel şeyler yapmış. İstanbul’da Liselerarası “Güzel Türkçemiz”, konulu deneme yarışmasını çok kısa bir zaman zarfında başarıyla gerçekleştirmişiz. Neticesinde bugün, bin kişilik CRR’de salondan taşan bir toplulukla ödül törenini Milli Eğitim Bakanımız Nimet Çubukçu’nun, İstanbul Valisi’nin, Milli Eğitim Müdürü’nün, üst düzey yöneticilerin, edebiyatçıların, birçok milletvekilinin huzurunda yapmanın hatırasını yaşıyoruz.

MKB: “Günü gününe eşit kılan, bizden değildir” diyor sevgili peygamberimiz. Bir yıl, dergicilikte önemli bir zaman dilimidir; hele aylık dergilerde, bu kabuğu kırdınız mı devamında çok güzel şeyleri başarısız. İşte bu azimle ikinci yılımıza dergimize bir kardeş getiriyoruz; Dil ve Edebiyat Araştırmaları dergisi adıyla hazırladığımız hakemli dergimiz, yine ocak ayında yayın hayatına başlıyor. Bu çalışmamız faaliyetlerimizin akademik cephesinde hizmet verecek önemli bir dergi olacak. Bununla beraber 2010 yılı içinde aynı yolda, başka çalışmalarımızı okuyucularımızla paylaşacağız.

EE: Bunlar hakkında kısa da olsa açıklamada bulunabilir misin?

MKB: Evet sevgili başkanım. Yayıncılık faaliyetlerine başlıyoruz. Bunlardan ilki geçen yıl deneme yarışmasında dereceye giren denemelerin bir kitap hâlinde yayımlanması olacak. Yazmaya gönül veren gençleri teşvik etmek gerek. Daha sonra, istişare ve yayın kurullarımızın tespit edeceği kitaplar yayımlanacak, böylece kültür hayatımıza katkımızı sürdüreceğiz.

EE: Bunlar sevindirici gelişmeler.Başarmak için yola çıktığınızda yeter ki isteyin, yapamayacağınız iş yoktur. İspatını bu geçen bir buçuk yıl içerisinde gerçekleştirdik. Bu arada ben “F klavye” kullanımını arttırmak ve bilgisayar firmalarının F klavyeli bilgisayarlar üretmelerini sağlamak için, bununla ilgili bir panel düzenlememiz gerektiğini düşünüyorum. Bu panelin basında, kamuoyunda ses getiren bir panel olmasını önemsiyorum. Bizim fark ettirmek istediklerimiz işte böyle konulardır. F klavye bizim olan klavyedir ve üretimi arttırıcı, zamanı iyi kullanmamızı sağlayıcı niteliktedir. F klavyenin mucidi İhsan Yener’i takdir ve tebrik ediyorum. Kendisi her türlü övgüye layıktır, ilerlemiş yaşına rağmen hâlâ millî ideali uğruna mücadele vermektedir.

RG: Başkanım, sizin de geleceğinizin İhsan Bey gibi olacağını düşünüyorum. Allah sağlık versin, Sağlığınız elverdiği sürece biliyoruz ki siz, dil sevdamızın bayraktarı olacaksınız.

MKB: 2010 yılı faaliyetlerimizden biri de; Liseliler Yarışıyor’un ikincisi “İstanbul” konulu hikâye yarışmamız. İlk yazılar gelmeye başladı bile... Yine önemli ödüller veriyoruz, yine dereceye giren hikâyeleri kitaplaştıracamız.

RG: Bulduğumuz mekâna girerken tabelada “CAFE” yazıyordu, “menü”nün fiyat listesinde Türkçe kelime yok gibi... Rakamların yanında TL yazmasa, bir de garsonlar Türkçe konuşmasa, “burası İstanbul değil”, diyeceğim; ama değil işte. Yüreğim ağzıma geliyor sanki. Dünyanın imrendiği İstanbul Boğazı’ndayız. Neyse ki garsonlar listede, “tea” yazsa da, “coffe” yazsa da, konuşurken “Çay, kahve alırsınız?” diyorlar. Aslında işimizin çok zor olduğunu düşünmüyorum. Çünkü bizim insanımız, konuşurken orada ne yazarsa yazsın, bizim istediğimiz gibi konuşuyor. Biz sadece ayrıntıyı kaldıracamız, konuştuğumuzu yazacağız.

MKB: Evet, Bizler aslında yüz yıllık mücadelenin günümüz kuşağıyız, bugüne kadar bizim gibi düşünenler ve mücadele edenler, genelde bir ayakları eksik olduklarından başaramadılar; farklı zamanlarda farklı zaafllara uğratıldık ama bugün yeni nesil bunun farkında. Buna inandığımız için, yılmadan çalışmalıyız. Yeter ki insanımız, bu meselenin farklılığını idrak etsin.

Son haftalarda ilçe kaymakamları, ilçe millî eğitim müdürleri okullarımızda dil konusunda seminerler tertip etmemizi talep ediyorlar. Hatta geçtiğimiz ay içinde Recep Bey, Beylikdüzü’nde, şair ve yazar, rahmetli Cahit Zarifoğlu’nun adını taşıyan lisede, ben de Fatih’te Kâtip Çelebi İlköğretim Okulu’nda konuşma ile ilgili konferanslar verdik. Çok büyük ilgi gören bu konferansları, inşallah bu yıl içinde de yaygınlaştıracamız.

RG: Unutmadan söylemem gerekiyor; yeni yılda üçüncü bir dergimiz de yayına başlayacak: Genç Dil Ve Edebiyat. Gençlerin çalışmalarını değerlendirerek yayın hayatında yeni bir hamleyi de birlikte başaracağız inşallah.

EE: Sevgili arkadaşlar, biz, inandığımız bu davada yılmadan çalıştığımız sürece başarılı oluruz, çünkü insanımız zaten bunu duymak istiyor ve elde edilen sonuçlardan en az bizim kadar mutlu oluyor. Bulduğumuz her toplulukta "Dil Sevdamız"ı anlatmalıyız. Bu bir aile toplantısı da olabilir, bir cemiyet, hatta bir düğün olabilir... Yolculuk yaptığınızda yanınızdaki insanla diyaloga girecek ortak bir konumuz olur. Bizim milletimizin asgari müştereği dilde başlar. Yeni yılda, heyecanımızın artarak devamını diliyorum... Dergimize ve derneğimize emeği geçen herkese çok teşekkür ediyorum, Yeni yılda, huzur ve sağlık diliyorum. Sizlere de gayretleriniz için gönülden teşekkürler ediyorum.